

THUISCATECHESI FEBRUARI

Het levenswerk van Jezus mag niet stoppen!
Er moet nog zoveel gebeuren,
er heerst nog zoveel onvrede,
er is nog zoveel armoede, zoveel onrecht.

Als alle mensen die in Jezus' naam samenkomen,
als alle kerken zouden doen
wat Hij heeft voorgedaan,
de weg van de Liefde zouden gaan,
dan zouden we samen verder komen,
misschien wel een heel eind verder!

Geef mij een zichtbaar plekje in uw huis

*Fijne
Valentijnsdag*

Op 14 februari
vieren velen
Valentijnsdag
met kaartjes,
bloemen en
cadeautjes.

Maar waar komt Valentijnsdag vandaan?

Hoe Valentijnsdag precies ontstaan is, weten we eigenlijk niet. Maar vast staat dat paus Gelasius I in 496 14 februari uitriep tot de naamdag van de heilige Valentijn.

Valentinus was een goed mens en hielp alle mensen die hulp nodig hadden, zoals armen, zieken en bejaarden. Maar ook gewone mensen die bij hem kwamen, gaf hij raad en hulp en altijd een bloem! Vandaar dat mensen elkaar met Valentijnsdag vaak bloemen geven.

Toen het dochttertje van de stadhouder van Rome heel erg ziek was, Vroeg hij Valentinus om haar te helpen. Na haar genezing bekeerde de stadhouder zich tot het christendom. Als dank liet hij ook direct alle christelijk gevangenen vrij. Maar de keizer was hier zo boos over, dat hij Valentinus liet ondervragen, martelen en onthoofden.

Op 19-20-21 februari wordt dit jaar het Carnavalsfeest gevierd. Een eeuwenoude traditie.

Maar waar komt het vandaan?

Toen de Kerk gaandeweg niet goed in staat bleek om de traditionele 'heidense' lentefeesten te onderdrukken, werd tijdens het concilie van Benevento in 1091 besloten dat die feesten in plaats daarvan voortaan hun eigen plek zouden krijgen binnen de christelijke liturgie. Zo ging men het Carnavalsfeest, een feest van overdaad, vieren voorafgaand aan Aswoensdag, het begin van de 40 dagen durende vastentijd, waarin wij herdenken hoe Jezus 40 dagen in de woestijn vastte.

Als je 't geluk zoekt in je eentje
dan ben en blijf je een buitenbeentje,
want met z'n tweeën zorg je ieder voor een stuk -kie
van je geluk, wat een geluk, wat een geluk-kie!

Een sterke stoere baviaan en juffrouw ooievaar
die vlogen op een witte zwaan richting de evenaar.

Ze zweefden door de blauwe lucht, maar hadden geen tom-tom;
ze landden op de Noordpool en daar riepen ze: "Wat dom!"
Kijk even om je heen, je kunt het niet alleen. Als je 't geluk...

Veertig dagen van inkeer,
dagen, anders dan anders;
dagen van oprecht zijn,
geen bedrog, geen leugens.

Veertig dagen van versobering,
van breken en delen
van wat je hebt en wie je bent,
ik iets minder en jij iets meer.

Veertig dagen van bezinning
van bewust omgaan met je tijd,
met geld en goed,
niet meer nemen dan nodig.

Veertig dagen van gebed
ons richten tot de Gever van leven,
kijkend naar Jezus,
Gods mens-geworden Woord.

Op 22 februari vieren we Aswoensdag

Vasten is jezelf iets ontzeggen
- jij die in weelde leeft -
en wat je daarmee uitspaart,
geven aan wie veel minder heeft.

22-02 Aswoensdag: ...na te denken'

Van stof zijt gij genomen
en tot stof zult gij wederkeren.
We 'tekenen' ons met de as
van de verbrande palmtakjes
en bedenken: 'Je komt met niets
en je gaat met niets! Wat blijft,
zijt de mooie herinneringen
van leven de moeite waard;
herinneringen die voor de achterblijvers heel belangrijk zijn,
want zij zijn de lichtjes langs hun weg van de toekomst.'

Het grote boek
wil ons vertellen
hoe je zelf
een lichtje bent:
als je alle mensen
naast je
meer nog
dan jezelf verwent.

Om een wereld in vrede, bidden wij
waar liefde gewoon is
en dienstbaarheid het sleutelwoord;
een wereld waarin ieder mens telt,
waar brood genoeg is voor allen
en niemand tekort komt;
een wereld waarin wij, mensen,
van harte deelnemen
aan Uw scheppende en helende kracht;
een leefbare wereld voor alles en iedereen.
Om die nieuwe wereld, Uw Rijk op aarde
bidden wij met de woorden
die Jezus ons heeft doorgegeven:
Onze Vader.

26-02 1^e zondag: ...te beslissen'

In de woestijn,
de plek om na te
denken, neemt Jezus
een beslissing die zijn
leven zal bepalen.
Ook wij nemen de tijd
om na te denken over
de keuzes waar wij elke
dag voor staan: zeggen
wij ja of nee tegen. . .

De verleiding om het eigen belang te dienen, blijft groot. . .

Leven wij om te eten en te drinken, overdaad en nooit genoeg. . .
Hoe bazig en bezitterig zijn wij, willen wij kost wat kost. . .
Moet onze haan het liefst koning kraaien. . .
Hoe vaak denken wij God zelf te zijn
in ons denken en spreken, bij ons doen en laten. . .
Waar zoeken wij ons heil. . .

Gebruik je gaven en talenten
om van je leven iets moois te maken
voor jezelf en voor anderen.
Laat een spoor van licht en liefde na...

De woestijn is om te denken
en te leren met elkaar,
dat je breken moet en delen,
want dan maak je vrede waar.

In het zand en tussen dorren,
bloeit er soms een mooie roos.
Telkens als er ergens iemand
voor de goede richting koos.

Zullen wij dan ook proberen
in het groot en in het klein
voor de anderen te zorgen
en zo beeld van God te zijn.

Dat in alle kerken, synagogen,
moskeeën en tempels, waar U,
Onnoembare, ter sprake komt,
Uw liefde zichtbaar en voelbaar
wordt in en door alle aanwezigen;
dat al Uw mensen, wie en waar ook,
het visioen van vrede levend houden,
blijven dromen van een nieuwe wereld,
door er zich met hart en ziel
voor in te zetten. Amen.